

ZKUŠENOST NEBO VÍRA?

Blahoslavení, kteří neviděli, a přece uvěřili – a žijí, jako by viděli Neviditelného

První čtení: Sk 5,12-16

Text kázání: Jan 20,19-31 / Žd 11,24-27

PRVNÍ ČTENÍ

Sk 5,12-16 *Rostl počet těch, kteří přijímali víru v Pána.*

Apoštolové konali mnoho znamení a zázraků v lidu. Všichni se jednomyslně shromažďovali v Šalomounově podloubí. Z ostatních se k nim nikdo neodvažoval připojit, ale lidé o nich mluvili s velkou úctou.

Stále rostl počet mužů i žen, kteří přijímali víru v Pána. Dokonce i na ulici vynášeli nemocné a kladli je na lehátka a nosítka, aby, až půjde Petr okolo, alespoň jeho stín padl na někoho z nich. Také z okolních měst se sbíhalo do Jeruzaléma mnoho lidí a přinášeli nemocné i trápené nečistými duchy; a ti všichni byli uzdravováni.

TEXT KÁZÁNÍ (LITURGICKÝ PŘEKLAD PÍSMO)

EVANGELIUM Jan 20,19-31 *Za týden přišel Ježíš zase.*

Když byl večer prvního dne v týdnu, přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: "Pokoj vám!" Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: "Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás." Po těch slovech na ně dechl a řekl jim:

"Přijměte Ducha svatého. Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou."

Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: "Viděli jsme Pána." On jim však odpověděl: "Dokud neuvidím na jeho ruku jizvy po hřebech a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím."

Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: "Pokoj vám!" Potom vyzval Tomáše: "Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebud' nevěřící, ale věřící." Tomáš mu odpověděl: "Pán můj a Bůh můj!" Ježíš mu řekl: "Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili."

Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu.

KÁZÁNÍ

Biblická čtení dnešní 2. velikonoční neděle – ze Skutků a Janova evangelia obsahují sama v sobě obrovský paradox. Ten je pak ještě zesílen naší současnou zkušeností.

1. DŮLEŽITOST VZKŘÍŠENÍ

O co jde? **Jde o vzkříšení Pána Ježíše.** To je velice důležité, protože byl-li Pán Ježíš vzkříšen z mrtvých, víme, že ho naše hříchy nezničily. **Byl-li vzkříšen,** otevřel i nám cestu vzkříšení, cestu vítězství nad mocí hříchu, tmy a smrti. Znamená to, že má cenu žít naplno pozemský život, má cenu bojovat, pachtit se, pokoušet se o spravedlivý život, život v lásce, i když to neumíme a nedaří se to. Má cenu zasazovat se o právo, i když se boj zdá předem prohraný anebo slibuje osobní ztrátu. **Nebyl-li Pán Ježíš vzkříšen,** pak jsme lidmi bez naděje pro náš pozemský život (nemá cenu žít), a také pro věčnost.

2. VIDĚNÍ (ZKUŠENOST, DOTEK) & VÍRA

Pán Ježíš ale byl vzkříšen a věděl, že jeho učedníci musí jistojistě vědět, že byl vzkříšen a žije! A tady se začínáme dotýkat paradoxu dnešních textů. **Pán Ježíš se zjevoval – dával se vidět.** Zvláštním způsobem přicházel do některých situací, přinášel pokoj a také pravomoc s posláním odpouštět hříchy! **Učedníci ho viděli.** Dal se jim poznat. Měl jiné tělo, ale poznali jej, jeho rány. To, že se bezprostředně setkali se vzkříšeným, to je proměnilo, naplnilo radostí a elánem k životu.

Ve čtení z knihy Skutků jsme svědky toho, jak církve rostla, protože skrze apoštoly se dělo mnoho zázraků a znamení. Lidé byli uzdravováni dokonce Petrovým stínem. Všichni nemocní, které přinášeli, byli uzdravováni. Lidé se fyzicky dotýkali Boží moci, viděli ji na vlastní oči. Myslím, že se nedivíme tomu, že to přitahovalo, a že lidé měli apoštoly ve velké úctě a lidé přijímali víru v Pána. Myslím, že každý z nás by si přál, aby se takové věci děly i mezi námi, aby se lidé dotýkali Boží moci, aby lidé viděli takto Pána.

Jenže do těchto situací – těsně po vzkříšení a při apoštolské službě – zaznívá blahoslavenství (příslib štěstí; duchovní blaženosti) **pro ty, kdo nevidí, nedotýkají se, nejsou přítomni důkazů vzkříšeného Krista, zázraků a znamení.**

A v tom je onen **paradox**. Na jedné straně je zde blahoslavenství pro ty, kdo neviděli a nedotýkají se – pouze věří(!), a **na straně druhé** jsou zde učedníci, kteří všichni viděli. Jsou zde apoštolové a první křesťané, kteří také všichni viděli a dotýkali se Boží moci, která se mezi nimi projevila.

Jak máme docházet víry ve vzkříšeného Pána my? Jak máme my vědět, že on byl ukřižován a vzkříšen? Neměl by se i nám Pán Ježíš ukazovat a zjevovat jako kdysi? Skoro jakoby se nám chtělo povědět Pánu Ježíši a apoštolům: „*Vám se to říká, že stačí věřit ve vzkříšení a je to dokonce blahoslavenější, když vy jste vzkříšeného Pána viděli!*“

Jakkoli máme tendenci závidět první generaci křesťanů po vzkříšení, musíme vzít vážně blahoslavenství Pána Ježíše pro ty, kdo nevidí, a přece uvěří. **A komu mají uvěřit?** No přece těm, kdo opravdu vzkříšení viděli a dosvědčili – apoštolům. Těm, kdo jejich svědectví zaznamenali ve slovech evangelia – Nového Zákona.

V každé době to chce opravdu odvalu uvěřit svědectví apoštolů a svědectví slov evangelia. Vypadá to jako bláznovství uvěřit svědectví apoštolů ve slovech Písma, které tolik lidí zpochybňuje. Tím spíš potřebujeme slyšet to, co slyšel učedník Tomáš, který nakonec také viděl: „*Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili*“, že „*Já jsem První i Poslední, Živý. Byl jsem mrtev, a hle - jsem živ na věky věků a mám klíče od smrti a podsvětí.*“ (Zj 1)

To první, co jsem dnes chtěl povědět, je to, že bylo velice důležité dosvědčit, že Pán Ježíš byl vzkříšen. My jsme zváni, abychom svědkům, kteří o tom vydali svědectví, uvěřili, a tak vstoupili vírou Božího života. Blahoslavení, kteří neviděli, a přece uvěřili.

3. ŽÍT JAKO BYCHOM VZKŘÍŠENÉHO VIDĚLI

To druhé a poslední, co chci dnes povědět, je to, jak má vypadat další život těch, kdo neviděli a přece uvěřili, že Pán Ježíš za nás zemřel a byl vzkříšen.

To, co se dělo v době Skutků, tedy mocné činy apoštolů, měly základ v tom, že viděli vzkříšeného Pána a dostali po letnicích dar Ducha svatého.

O nás, kteří uvěříme, přesto, že nevidíme, říká apoštol Pavel, že i my dostáváme pečeť Ducha svatého. Poslyšme, co říká apoštol Pavel efezským:

V něm byla i vám, když jste uslyšeli slovo pravdy, evangelium o svém spasení, a uvěřili mu, vtisknuta pečeť zaslíbeného Ducha svatého...

Efezským 1,13

A co dál? Vzpomněl jsem si na to, co je řečeno o jednom z největších svědků víry ve Starém zákoně, o Mojžíšovi:

(Mojžíš) Věřil, a proto vyšel z Egypta a nedal se zastrašit královým hněvem; zůstal pevný, jako by Neviditelného viděl. Židům 11,27

Takto popisuje Nový zákon život těch, kdo uvěřili slovům evangelia jako pravdě o vzkříšení Pána Ježíše. My našeho Pána svými fyzickými očima nevidíme, a tak jsme zváni, abychom žili, jako bychom Vzkříšeného viděli. Do takového života náš Pán někdy vstupuje a naše srdce o něm ví. **Když začneme/budeme žít jako bychom neviditelného Vzkříšeného viděli**, tehdy jej začneme vidět v jeho skrytosti, a přece zjevnosti – **ve svědectví Písma (tam je), v jeho lidu, církvi (tam je), v bohoslužbě (tam je), v bližních (tam je) a v chudých a zavržených tohoto světa (tam je), v těch kterým se druzí posmívají a znevažují je (v nich je)...**

Věřte, že Pán Ježíš pro Vás vstal z mrtvých, protože Blahoslavení jsou ti, kdo neviděli, a přesto uvěřili.

Žijte jako byste neviditelného viděli, protože tehdy ho uvidíte.

MODLITBY

Kéž nám DS přidá víru a sílu žít, jako bychom Vzkříšeného viděli.
Kéž nám DS otevře oči, abychom Vzkříšeného viděli a poznali.
Kéž nám DS dá sílu konat všude tam, kde Vzkříšeného uvidíme.

Jan Asszonyi

